

[N. P. Nielsen.]

turlig Konsekvens af dette Raab at stille et saadant Forslag. Og naar man ikke mener, at ens Arbejde er mere værd, var der maaske ikke saa meget at sige dertil. Men naar Befolkningen faar rigtig Besked om Forholdene, tror jeg dog ikke, det vil være vanskeligt at faa den til at forstaa, at ekstraordinær Nedskæring overfor Rigsdagens Medlemmer ikke er paakrævet. Der hersker ofte fuldkommen urigtige Forestillinger hos Befolkningen om Rigsdagsmændenes Vederlag. Jeg har hørt sige, at de skulde have ekstra Betaling for Udvalgmøder, og man har ogsaa paa anden Maade haft ganske fantastiske Opfattelser af Rigsdagsmændenes Honorar. Men de enkelte Gange, jeg har staaet overfor noget saadant, har jeg ikke haft vanskeligt ved at faa Folk til at forstaa, at det ikke er i Befolkningens Interesse at have lurvet betalte Rigsdagsmænd. Jeg beklager, at Venstre af taktiske og agitatoriske Grunde har set sig nødsaget til at stille dette Forslag, og at det konservative Folkeparti ikke har haft tilstrækkelig Rygrad til at gaa imod. Jeg maa anbefale Tingets Medlemmer at stemme mod dette Forslag.

Venstre har tillige stillet en Række Forslag til forskellige Lønningslove, som tilsigter en ekstraordinær Nedskæring af Tjenestemændenes Løn. Det tænkes opnaaet ved at sætte en ny Regulator med Hensyn til Tjenestemændenes Løn, saaledes at deres Grundløn og Alderstillæg skal forhøjes eller ned sættes, efter som Befolkningens Gennemsnitsindtægt naar 2 500 Kr. eller falder til 1 899 Kr. Idet jeg henviser til Bilagene, hvor de respektive Tjenestemandsoorganisationer har udtalt sig, skal jeg bemærke, at Flertallet modsætter sig disse Forslag, fordi de baade i lønningsteknisk Henseende og i enhver anden Henseende er i Strid med de Principper, efter hvilke Lønningsloven er opbygget. Flertallet maa hævde den Opfattelse, at da de nuværende Lønningslove er blevet til under Medvirken af saavel Tjenestemændene som Rigsdagens politiske Partier, bør der ikke ske en ensidig Ændring. Forslaget giver sig ud for en Kriseforanstaltning, men det Beløb, der vil kunne indvindes, kommer først saa sent frem, at det ingen Betydning vil kunne faa. Hvis en virkelig Katastrofe eller et økonomisk Sammenbrud for Staten skulde indtræffe, maatte der og vil der sikkert ogsaa blive truffet ganske andre Foranstaltninger. Ændringsforslaget skal formentlig ogsaa kun benyttes til lidt Rummel paa Sommerens Møder.

Flertallet anbefaler at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser ikke har villet sigte nogen af Rigsdagens Medlemmer for at ville sjofle eller ringeagte Rigsdagsmedlemmernes Arbejde.

Hans Jacob Sørensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3 og 4.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at anbefale Ændringen under Nr. 5 til § 3. Ændringsforslaget vil, hvis det ophøjes til Lov, betyde, at visse Tillæg til en Del af de Honorarer, der er givet ved særlig Lov, bortfalder. Jeg vil gerne motivere det med, at vi jo i denne Rigsdagssamling i stor Udstrækning har beskæftiget os med Honorarer og Honorartillæg. Den højtærede Finansminister begyndte allerede ved Finanslovens Forelæggelse med at foreslaa, at de 5 pCt. Tillæg, der indtil den 1. April 1932 skulde ydes til Honorarer saavel til Tjenestemænd som Ikke-Tjenestemænd, der er opført paa Finansloven, skulde bortfalde. Men endvidere anmodede Finansministeren Lønningsraadet om at gennemgaa samtlige de Honorarer, der var opført paa Finansloven, udpege dem, der burde bortfalde, og dem, der kunde være Tale om at lade bortfalde senere, og endvidere at gennemgaa de forskellige Satser, der var gældende for disse Honorarer. Dette Arbejde har Lønningsraadet udført, og det har i første Omgang medført, at der paa den Finanslov, der for faa Dage siden er vedtaget, paa Honorarkontoen er sparet et Beløb af ca. 240 000 Kr. Hertil bør medregnes det Beløb, der er sparet allerede ved Finansministerens Forslag i Efteraaret om de 5 pCt.s Bortfald og om visse Honorarers Inddragning. Alt i alt vil dette medføre, at der paa den Finanslov, som nu er vedtaget, i Forhold til den, der blev vedtaget i Fjor, spares et Beløb paa ca. 575 000 Kr. Det udgør ca. 10 pCt. af det Beløb, der var Tale om i Fjor. Naar et saadant Arbejde er udført fra den ansvarlige Regerings Side med fuld Tilslutning af Finansudvalget og siden med fuld Tilslutning af alle Rigsdagens Medlemmer, mener vi, at der kan være god Grund til, ja, jeg kan gaa videre og sige, at det kun er rigtigt, at man ogsaa ser paa de Honorarer, der ikke gives paa Finansloven, men paa andre Love, og undersøger, om det nu er berettiget, naar de øvrige Honorarer er blevet nedskaaet, vedblivende at lade disse Honorarer staa